

Győri Ítéltábla

Gpkf.II.25.166/2021/2. szám

A Győri Ítéltábla a dr. Mórocz István Attila ügyvéd (cím6) által képviselt felperes1 (Cím2.) felperesnek a Bíró és Társai Ügyvédi Iroda (cím7.; ügyintéző: dr. Bíró Tamás ügyvéd) által képviselt Alperes1 (cím1) I. r. alperes és a Leé Ügyvédi Iroda (cím8) által képviselt Alperes2 (cím4) II. r. alperes ellen gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője felelősségének megállapítása iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2021. február 17-én kelt, 3.G.40.001/2021/16. számú végzése ellen az I. r. alperes részéről 18. sorszámon bejelentett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 25.400,- (huszonötezer-négyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A cég1 Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” gazdasági társaságot (a továbbiakban: adós gazdasági társaság) a cégjegyzékbe 2013. december 30-án jegyezték be; alapításakor annak egyedüli tagja a cég2 Korlátolt Felelősségű Társaság volt. 2016. június 2-ától az adós gazdasági társaság egyedüli tagjává a cég3 Korlátolt Felelősségű Társaság vált. Az I. r. alperes 2016. október 19-től 2019. augusztus 23-ig, a II. r. alperes pedig 2016. június 2-tól 2018. október 17-ig volt az adós gazdasági társaság önálló képviselőre jogosult ügyvezetője. Az adós gazdasági társaság felszámolását a Veszprémi Törvényszék Fpk.72/2019/15. számú határozatával rendelte el; a felszámolás kezdő időpontja 2019. június 7-e. A felszámolási eljárásban a határidőn belül bejelentett hitelezői igények összege 3.314.603.261,- Ft, a 40 napon túl, de 180 napon belül bejelentett hitelezői igények összege 11.170.597,- Ft; ezek összege 3.325.773.858,- Ft. Az adós gazdasági társaság felszámolója a cég4 Vagyonkezelő és Felszámoló Zártkörűen Működő Részvénytársaság.

[2] Az adós gazdasági társaságot a Veszprémi Járásbíróság 3.G.21.063/2017/11/I. számú, 2018. április 13-án jogerőre emelkedett ítéletével arra kötelezte, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 5.526.936,- Ft tőkét, és annak 2017. március 2-ától a kifizetés napjáig terjedő időre járó késedelmi kamatát, valamint 718.936,- Ft perköltséget. Az adós gazdasági társaság e marasztalásnak csak részben tett eleget: 2018. június 8-án, 2018.

június 20-án, 2018. július 3-án, 2018. július 13-án, majd 2018. augusztus 9-én alkalmanként 1.000.000,- Ft-ot fizetett meg, így a felperesnek - a teljesítések költségre, kamatra, majd tőkére történt elszámolását követően - 1.941.462,- Ft követelése maradt fenn, melynek behajtása érdekében végrehajtási eljárást kezdeményezett, amely az időközben elrendelt felszámolás folytán megszüntetésre került. A felperesnek a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelezői igénye 2.202.520,- Ft.

[3] A felszámoló az adós gazdasági társaság I. sz. közbenső mérlegéhez készült, 2020. június 18-án kelt jelentésében rögzítette, hogy az adós gazdasági társaság vezetője nem tett eleget a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 31. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeinek. A felszámoló az adós gazdasági társaság egyik munkatársának közreműködésével állította össze a tevékenységet záró mérleget, s ez a munkatárs könyvelte le – a működés fellelt dokumentumai alapján - a 2019. január 1-től 2019. június 6-ig terjedő időszakot. A felszámoló jelentésében kitért arra, hogy az adós gazdasági társaság 2017-ben az cég5 Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaságtól 600.000.000,- Ft növekedési és 100.000.000,- Ft folyószámla hitelt vett igénybe gépek beszerzésére (1. sz. beruházás). 2018-ban az cég5 Bank2 Zártkörűen Működő Részvénytársaságtól az adós gazdasági társaság újabb hitelprogram keretében 729.288.000,- Ft kölcsönhöz jutott, valamint a Pénzügyminisztérium részére 374.748.000,- Ft-ot folyósított, akként, hogy az adós gazdasági társaság új csarnok építését és további új gépek beszerzését vállalta (2. sz. beruházás). Az 1. sz. beruházás keretében az adós gazdasági társaság 2.081.461,4 EUR-t fizetett meg a szerződéses szállítónak, melynek ellentételezéseként az négy új gépet szállított be 49.850.000,- Ft értékben, továbbá új csomagolásban régi húsipari gépeket szállítottak, melyekre egy társaság a felszámoló által jogosnak tartott tulajdoni igényt jelentett be. A 2. sz. beruházás keretében az adós a cég5 Korlátolt Felelősségű Társasággal „feltételes” vállalkozási szerződést kötött a telephelyen új üzem létesítésére, úgy, hogy kiviteli tervek nem álltak rendelkezésre. Az adós gazdasági társaság a felszámoló megállapítása szerint vállalkozási előlegként 490.000.000,- Ft-ot utalt át, annak ellenére, hogy a telephelyen a vállalkozó érdemi munkát nem végzett. Emellett az adós gazdasági társaság a vállalkozónak 239.300.000,- Ft kölcsönt nyújtott több részletben. Az érintett kölcsönszerződéseket a felszámoló felmondta, majd a cég5 Korlátolt Felelősségű Társaság ellen kölcsön visszafizetése iránt pert indított. A Fővárosi Törvényszék 9.G.40.403/2020/4. számú jogerős határozatával kötelezte a per alperesét, hogy tizenöt napon belül fizessen meg 239.300.000,- Ft-ot, és annak 2018. augusztus 28-tól a kifizetés napjáig járó kamatát. Szintén a 2. sz. beruházás keretében az adós gazdasági társaság szerződést kötött a cég6 osztrák gazdasági társasággal újabb gépek szállítására, 5.792.026,- EUR vételáron. E szerződés alapján az adós megfizetett 67.463.804,46 Ft-ot, ugyanakkor az osztrák cég nem teljesített. A felszámoló – hivatkozással az adós gazdasági társaság könyveinek áttanulmányozása után tett megállapításaira – ismeretlen tettes ellen feljelentést tett.

[4] A 2020. június 7-ei fordulónappal elkészített I. számú közbenső mérleg adatai alapján megállapítható, hogy az adós gazdasági társaság ingatlan vagyonának értéke 110.320.000,- Ft, az egyéb gépek és berendezések értéke 219.810.000,- Ft. Az adós gazdálkodó szervezet 1.987.927.000,- Ft forgóeszköz állománnyal rendelkezik, melyből 1.983.702.000,- Ft követelés.

[5] A felperes az elsőfokú bírósághoz 2021. január 19-én előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy az adós gazdasági társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2018. április 29-én következett be. Kérte annak megállapítását is, hogy az alperesek,

mint az adós gazdasági társaság ügyvezetői a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekében figyelembevételével látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 1.415.196.678,- Ft-tal csökkent. Keresetének jogalapjaként a Cstv. 33/A. § (1), (3), (5) és (9) bekezdéseit jelölte meg. Előadta, hogy a 2017. évre vonatkozó számviteli beszámoló letétbe helyezésére és közzétételére vonatkozó kötelezettségüknek az alperesek csak két év késedelemmel tettek eleget, a 2018. évi számviteli beszámoló letétbe helyezése és közzététele pedig nem történt meg. Az I. számú közbenső mérleg számadataiból arra következtetett, hogy az 1. és a 2. beruházásokkal az adós gazdasági társaságot 1.415.196.678,- Ft vagyronvesztés érte, figyelemmel arra, hogy a felszámoló e követelések behajtására tett intézkedései mindeddig nem vezettek eredményre. Álláspontja szerint a bizonyítási teher mindkét alperest illetően a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerint alakul. Kérte a bíróságot végül, kötelezze az alpereseket egyetemlegesen 1.415.196.678,- Ft vagyoni biztosíték nyújtására.

[6] Az I. r. alperes a vagyoni biztosíték iránti kérelem elutasítását kérte, álláspontja szerint annak feltételei nem állnak fenn. Hangsúlyozta: a felperes a vezető tisztségviselői felelősség megállapításához szükséges tényállási elemeket nem bizonyította, még csak nem is valószínűsítette. Az eredményes kérelemhez a vezetői tisztségviselői felelősség megállapításához szükséges tényállási elemeket kell valószínűsíteni, nem pedig azt, hogy biztosított-e a hitelezői igények kielégítése. Idő előttinek tartotta a Cstv. 33/A § (9) bekezdése szerinti kérelem elbírálását, mivel a jogintézmény az ideiglenes intézkedéssel nem azonosítható. Hivatkozott a Pécsi Ítéltáblának az EBD2018.10.G2. számon közzétett határozatára, s kifejtette, hogy a vezető tisztségviselő a felelősség megállapításához szükséges törvényi tényállási elemek valószínűsítése esetén kötelezhető vagyoni biztosíték nyújtására. Kiemelte: a Fővárosi Ítéltábla 11.Gpkf.44.265/2018/4. számú végzésében rámutatott arra, hogy a vagyoni biztosíték nyújtására kötelező határozatnak a felelősséget alátámasztó tényálláson kell alapulnia, amelyet a felperes által szolgáltatott bizonyítékok legalábbis valószínűsítene. Amennyiben a törvényi vélelem nem áll fenn (miként jelen esetben sem), úgy a vagyoni biztosíték adását elrendelő végzésben a bíróságot konkrét tényállás megállapítási kötelezettség terheli, annak érdekében, hogy az ügyvezetői felelősség fennállására vonatkozó következtetés levonható legyen. Az igényt összecszerűségében is vitatta; szerinte a vagyoni biztosíték összege nem haladhatja meg a felperes nyilvántartásba vett 2.202.520,- Ft összegű követelését.

[7] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte az I. r. alperest, hogy a végzés kézbesítésétől számított hatvan napon belül a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalának letéti számlájára befizetéssel nyújtson 1.415.196.678,- Ft összegű vagyoni biztosítékot. A II. r. alperessel szemben előterjesztett vagyoni biztosíték nyújtása iránti kérelmet elutasította. Határozata indokolásában elsődlegesen rámutatott arra, hogy a Cstv. 33/A. § (6) és (8) bekezdéséhez fűzött miniszteri indokolásból megállapíthatóan a Cstv. 2017. július 1-jétől hatályos szabályrendszere a vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása körében azt a logikát követi, hogy bármely hitelező, vagy az adós nevében a felszámoló a felszámolási eljárás alatt terjeszthet elő megállapítási keresetet a Cstv. 33/A § (1) bekezdése szerinti tartalommal, és az e tárgyban megindított perrel a bíróság a felszámolót, a felszámoló pedig a hitelezőket értesíti. A Cstv. 33/A § (11) és (13) bekezdéseit együttesen értelmezve bármelyik hitelező előterjesztheti a felszámolási eljárás jogerős lezárásáról hozott határozat Céglőnyben közzétételét követően a marasztalási keresetet a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett, de ott meg nem térült követelése kifizetésére. A marasztalási perben a Cstv. 57. §-a szerinti kielégítési sorrendre vonatkozó szabályokat nem

kell alkalmazni, és a (9) bekezdés szerinti biztosítékot is e bekezdésnek megfelelően kell a hitelezők követelésére felosztani.

[8] A törvényszék megítélése szerint tehát az I. rendű alperesi állásponttal szemben a 2017. július 1-jétől hatályos normaszöveg nem tartalmaz olyan korlátot a vagyoni biztosíték iránti igény szempontjából, hogy a megállapítási per felperese csak a saját nyilvántartásba vett hitelezői követelése vonatkozásában igényelheti vagyoni biztosíték letételét. A vagyoni biztosíték ugyanis nem kizárólag az adott hitelező, hanem bármely hitelező későbbi követelésének fedezetére szolgál majd, méghozzá azzal, hogy a marasztalási keresetet bármely, a megállapítási perben részt nem vevő hitelező is benyújthatja. A bírósági gyakorlatra utalva (Fővárosi Ítéltábla 11.Gpkf.43.166/2020/3.) megállapította, hogy a vagyoni biztosíték a hitelezők kielégítetlenül maradó igénye miatti kártérítési kötelezettség teljesíthetőségét biztosítja. Céljára tekintettel legfeljebb a nyilvántartásba vett hitelezői igények maximális összegében állapítható meg.

[9] A Cstv. 33/A § (9) bekezdése alapján az I. r. alperessel szemben a vagyoni biztosíték nyújtására kötelezés iránti kérelmet az elsőfokú bíróság azért ítélte megalapozottnak, mert a felperes állította, és a felszámolónak az I. számú közbenső mérleghez fűzött jelentésével valószínűsítette, hogy az I.r. alperes – aki a felszámolás elrendelésekor is vezető tisztségviselője volt az adós gazdasági társaságnak – a Cstv. 31. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeit nem teljesítette. A felperesi valószínűsítéssel szemben az I. r. alperes a vagyoni biztosíték nyújtása iránti kérelemre tett nyilatkozata nem tartalmazott arra vonatkozó a konkrét tényállítást, hogy a felszámoló jelentése e szempontból valótlán, és arra sem, hogy az I. r. alperes a Cstv. 31. § (1) bekezdése szerinti határidőben az ott írt kötelezettségeit teljesítette. A törvényszék szerint tehát a Cstv. 33/A § (5) bekezdése folytán az I. rendű alperesnek kell bizonyítania, hogy vezető tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, akkor a vezetői feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette. A per eddigi adatai alapján a bíróság ilyen bizonyítási szabály mellett megállapította, hogy az I. r. alperes a felperes által állított időponttól, 2018. április 29-től fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetben volt, a felszámoló jelentése a vagyonszertést még valószínűsíti is, és az I. r. alperes eddig nem tett határozott tényállítást arra, hogy miként vette figyelembe a hitelezők érdekeit.

[10] A bizonyítási kötelezettséggel kapcsolatosan a bírói gyakorlatban felmerült álláspontok kapcsán az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti esetben a megállapítási per felperese nem kötelezhető annak az alperesnek a vitatásával szemben a fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése időpontjának bizonyítására, akinek vonatkozásában fennállnak a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti feltételek. A fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet időpontjára vonatkozó felperesi bizonyítási kötelezettség előírása kiüresítené a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésének azt a tartalmát, hogy a mulasztó ügyvezető utóbb alperesként bizonyíthatja, nem következett be fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet.

[11] Az elsőfokú bíróság kifejtette: vagyoni biztosíték nyújtására kötelezésnek előfeltétele az is, hogy a felperes valószínűsítse, hogy a hitelezők követelésének kielégítése meghiúsulhat. A törvényszék 11. számú végzésében a felperest felhívta a felszámolási ügy iratainak benyújtására abban a körben, amennyiben arra a felperes hivatkozni kíván. E

végzést a felperessel 2021. január 27-én közölték, azonban az elsőfokú végzés meghozataláig a felszámolással kapcsolatos iratokat nem nyújtott be a keresetlevél már csatolt mellékleteit meghaladóan. Az elsőfokú bíróság ezért abból indult ki, hogy a felperes a keresetlevélben állította, az alperesek pedig az eddigi nyilatkozataikban nem vitatták, hogy az I. számú közbenső mérleget a Veszprémi Törvényszék 4.Fpk.72/2019/108. számú végzésével jóváhagyta. E közbenső mérlegből valószínűsíthető, hogy amíg a hitelezői igények összege 3.325.773.858,- Ft, addig az adós gazdasági társaság ingatlan, gép és berendezés jellegű vagyona 110.320.000,- Ft + 219.810.000,- Ft, a forgóeszközök nagyobb része, 1.985.277.000,- Ft követelés, melynek érvényesítését illetően a felszámoló nyilatkozatai szerint nehézségek merülnek fel. Ebben a helyzetben valószínűsíthetnek tekinthető, hogy a hitelezői igények megtérülése 1.415.196.678,- Ft erejéig meghiúsulhat. Ezért az elsőfokú bíróság a Cstv. 33/A. § (9) bekezdése alapján az I. r. alperes vonatkozásában a vagyoni biztosíték nyújtására kötelezés iránti kérelmet alaposnak ítélte meg, és a biztosíték összegét a felperes kérelmével egyező összegben határozta meg, míg a II. r. alperessel szemben előterjesztett kérelmet a törvényszék elutasította.

[12] Az elsőfokú bíróság végzése ellen az I. r. alperes fellebbezést; annak megváltoztatását, és a vagyoni biztosíték nyújtása iránti kérelem elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú végzés jogsértő, a döntéssel sérült az igazságosság elve. Kifogásolta, hogy a törvényszék pármillió hitelezői igény miatt, egy jövőbeni, előre nem látható kimenetelű per érdekében mintegy másfél milliárd forintos anyagi terhet rótt rá, annak ellenére, hogy marasztalása egyáltalán nem biztos. Ismételten hangsúlyozta, hogy a felperes nem bizonyította az esetleges vezetői tisztségviselői felelősség megállapításához szükséges tényállási elemeket. A vagyoni biztosíték nyújtása iránti kérelemben ugyanis nem azt kell valószínűsíteni, hogy biztosított-e a hitelezői igények kielégítése, hanem az esetleges vezetői tisztségviselői felelősség megállapításához szükséges tényállási elemeket. Ezért idő előtti a Cstv. 33/A. § (9) bekezdése szerinti kérelem tárgyában való döntés; az a perfelvételi tárgyalást követően válik esedékessé, de legkorábban az alperes érdemi ellenkérelmének előadása után. Juhász László A magyar fizetésképtelenségi jog című kézikönyvében szintén úgy foglalt állást, hogy aggályos a biztosítási intézkedésről való döntés a keresetlevél kézbesítésével egyidejűleg. Fellebbezésében is utalt a Pécsi Ítéltábla és a Fővárosi Ítéltábla már hivatkozott döntéseire, s kiemelte, mivel őt érintően vélelem nem áll fenn, tényállás megállapítása szükséges, ezért a kérelem tárgyában hozott döntés idő előtti. Utalt a Kúria Polgári Kollégiuma Joggyakorlat-elemző Csoportjának 2016.El.II.JGY.G.2. számú állásfoglalására (a továbbiakban: Összefoglaló vélemény), mely szerint vagyoni biztosítékot az a hitelező kaphat, aki a perben részt vett, és javára bármekkora összeget megítéltek. Jelenleg a perben egy felperes van, mintegy 2.200.000,- Ft követeléssel, s ennél nagyobb összeget ő a marasztalási perben sem kaphat. Ha az utóbbi perben hozott jogerős ítélet szerinti marasztalási összeg alacsonyabb, mint a vagyoni biztosíték értéke, akkor a marasztalási összeget meghaladó vagyoni biztosítékot vissza kell adni az azt letevőnek. Az I. r. alperes álláspontja szerint pedig, ha vissza kell adni, akkor elrendelni sem lehetett volna.

[13] A felperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte; annak indokait is osztotta. Hangsúlyozta, hogy a vagyoni biztosíték nem egy hitelező jövőbeni, ki nem elégített hitelezői igényének biztosítására szolgál, hanem az összes bejelentett és ki nem elégített hitelezői igény fedezete lehet. Az I. r. alperes jogirodalmi hivatkozásaira figyelemmel kifejtette: függetlenül attól, hogy egyes vélemények szerint a jogintézmény nem kiforrott és nem alkalmas céljának elérése, ameddig a hatályos jogszabály erre lehetőséget ad, addig azt a bíróság kérelem esetén, mérlegelés után

alkalmazhatja. Utalt arra is, hogy a felszámoló a I. számú közbenső mérleghez fűzött jelentésében olyan megállapításokat tett, melyek valószínűsítik, hogy az I. r. alperes ügyvezetése mellett súlyos szabálytalanságok történtek.

[14] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a fellebbezési kérelem és az arra előterjesztett I. rendű alperesi észrevétel korlátai között bírálta felül, így az nem érintette a végzés biztosíték nyújtása iránti kérelem II. rendű alperessel szembeni elutasító rendelkezését. [Pp. 370. § (1) bekezdése, 389. §-a].

[15] A fellebbezés nem alapos, azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzése indokaival részben nem értett egyet.

[16] A törvényszék a vagyoni biztosíték nyújtása iránti kérelem elbírálásánál helyesen vette figyelembe a vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni felelőssége megállapítása iránti perben a Cstv. 33/A §-a (1) bekezdése alapján – általában – bizonyítandó tényállási elemeket; a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésére alapított perben, az átforduló bizonyítási kötelezettség folytán bizonyítandó tényállási elemeket; illetve azt, hogy ezekre nézve a vagyoni biztosíték nyújtása iránti kérelem elbírálásához elegendő azok valószínűsítése. (Cstv. 33/A. § (9) bekezdése) Egyetértett az ítéltábla azzal is, hogy a vezető tisztségviselői felelősség megállapítása iránti pert indító felperes nem csupán a saját hitelezői követelése erejéig igényelheti vagyoni biztosíték letétbe helyezését. Ezért a törvényszék helytállóan kötelezte az I. r. alperest 1.415.196.678,- Ft vagyoni biztosíték nyújtására.

[17] A felperes a keresetét a Cstv. 33/A §-a (1) bekezdése azon fordulatára alapította, hogy az ügyvezető alperesek hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó magatartásával okozati összefüggésben az adós gazdálkodó szervezet vagyona csökkent. A Cstv. 33/A §-a (5) bekezdése alkalmazhatósága hiányában így bizonyítani tartozna a fizetéseképtelenséget fenyegető helyzet bekövetkezését, annak időpontját, a hitelezői érdekek figyelmen kívül hagyását, a vagyonsökkenést és annak mértékét, illetve az alperesek felróható magatartása valamint a vagyonsökkenés közötti okozati összefüggést. (BDT 2020. 4145.) A perbeli esetben azonban az I. rendű alperes nem tett eleget a Cstv. 31. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségének, de nem került sor az adós 2018. gazdasági évre vonatkozó számviteli beszámolója közzétételére sem. Ennek következményeként a Cstv. 33/A §-a (5) bekezdése szerint a bizonyítási teher átfordult és az I. rendű alperest terheli annak bizonyítása, hogy az ügyvezetői tisztsége fennállása alatt a fizetéseképtelenséget fenyegető helyzet nem következett be; vagy ha igen, a vezető feladatai ellátása során a hitelezői érdekeket is figyelembe vette. Ezen tények bizonyításáig bizonyítottnak kell tekinteni, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, és az I. rendű alperes ügyvezetői tisztsége fennállása alatt és ennek során a hitelezői érdekeket nem vette figyelembe. (EBD 2018. G. 2.)

[18] Ebből fakadóan a törvényszék a fellebbezett végzésben helyesen állapította meg, hogy az adós gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete fennállt és a hitelezői érdekek sérelmét a vagyoni biztosíték iránti kérelmet előterjesztő hitelező felperesnek nem kellett valószínűsítanie.

[19] Egyetértett az ítéltábla a törvényszék azon álláspontjával is, hogy a bizonyítási kötelezettség Cstv. 33/A § (5) bekezdése alapján történő átfordulása esetén a felperesnek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját sem kell bizonyítania. Egyrészt amiatt, mert az ügyvezető I. rendű alperest terheli annak bizonyítása, hogy a tisztsége fennállta alatt nem következett be fizetéseképtelenséget fenyegető helyzet; másrészt pedig amiatt, mert a tevékenységet záró mérleg, az ahhoz kapcsolódó dokumentumok átadása - illetve a 2018. évi számviteli beszámoló elkészítése hiányában ez az időpont érdemben meg sem határozható. A felperes ettől függetlenül a lejárt követelése adós általi kiegyenlítése elmaradásával és a végrehajtási eljárás megindításának időpontjával kellőképpen valószínűsítette a fizetéseképtelenség időpontját.

[20] A további tényállási elem, a Cstv. 33/A §-a (5) bekezdése szerint bizonyítást nem igénylő hitelezői érdekeket sértő magatartás, valamint a kereset alapjául szolgáló vagyonsökkenés közötti okozati összefüggést illetően abból kellett kiindulni, hogy a Cstv. a 33/A. § (5) bekezdésének újabb szövegét megállapító 2017. évi XLIX. törvény 17. §-ához fűzött miniszteri indokolás értelmében a bizonyítási kötelezettséget érintő tényállás esetén nem tényállási elem a vezető mulasztása és a vagyonsökkenés közötti okozati összefüggés. A hitelező érdekeket sértő magatartás ellenkező bebizonyításáig bizonyított tényként kezelése esetén ugyanis bizonyítottnak kell tekinteni azt is, hogy az ilyen magatartás és a vagyonsökkenés között az okozati összefüggés fennáll.

[21] A konkrét esetben tehát a releváns tényállási elemek közül a biztosíték nyújtásához a felperesnek az adós gazdálkodó szervezet vagyona csökkenését kellett valószínűsítenie, melyet megtett a felszámoló 2020. június 7. napján kelt I. közbenső mérlegéhez tartozó felszámolói jelentéssel, valamint az adós 2017. évi számviteli beszámolója és a felszámolási nyitómérleg adatai összehasonlításával.

[22] A felperes a keresetét a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése lehetséges három fordulata (vagyonsökkenés; a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése más okból megghiúsítása; környezetkárosítás) közül az elsőre, a hitelezői érdekeket sértő vezető magatartással okozati összefüggésben álló adósi vagyonsökkenésre alapította. Emiatt a törvényszék megítélésével szemben a vagyoni biztosíték nyújtása iránti kérelem elbírálásánál nem volt jelentősége annak, hogy a felperes a kérelemmel valószínűsítse a hitelezői követelések kielégítésének megghiúsítását. Emiatt az ítéltábla az elsőfokú végzés indoklásából (7. oldal második bekezdés) az erre vonatkozó okfejtést mellőzi.

[23] Helyesen ítélte úgy a törvényszék, hogy a vagyoni biztosíték összegének nem jelenti korlátját a megállapítási pert indító hitelező nyilvántartásba vett hitelezői követelésének összege. Helytállóan elemezte ezzel összefüggésben a bíróság a Cstv. módosított 33/A § (6), (11) és (13) bekezdéseit, melyek együttes értelme alapján a letétbe helyezendő vagyoni biztosíték nem csupán az ilyen kérelmet előterjesztő hitelező követelése, hanem az adós gazdálkodó szervezet valamennyi hitelezője követelésének fedezetéül szolgál. A vagyoni biztosíték összegének korlátja a nyilvántartásba vett hitelezői igények maximális összege, melynek jelen esetben a felét sem éri el a letétbe helyezni kért összeg.

[24] A fellebbezésben kifejtettekkel szemben nem volt idő előtti a vagyoni biztosíték iránti kérelemről való döntés. A Cstv. 33/A. § (9) bekezdése lényeges szabálya szerint a

bíróságnak a vagyoni biztosíték nyújtására irányuló kérelemről a megállapítási kereset érdemi elbírálását megelőzően (soron kívül) kell döntenie. (Kúria Gf.VII.30.368/2020/3.) A törvényszék döntéshozatala ennek az eljárási szabálynak megfelelt, a végzés meghozatalához – a fentiek szerint – további bizonyításra és a fellebbezésben igényelt tényállás megállapításra nem volt szükség.

[25] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzése fellebbezett rendelkezését a Pp. 389. § alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[26] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező I. r. alperest, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt napos teljesítési határidőben fizessen meg a felperesnek 25.400,- Ft másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat). A felperes és jogi képviselője között 2020. december 9-én megkötött ügyvédi megbízási szerződés 5. pontja szerint ugyan a fellebbezési eljárásban a megbízottat az alapeljárásért fizetett 200.000,- Ft + ÁFA ügyvédi munkadíj fele illeti meg, azonban a másodfokú bíróság ezt az összeget a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint a kifejtett tevékenységgel arányos 25.400,- Ft-ra mérsékelte, mely összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Győr, 2021. május 19.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr.Szabó Péter s.k.

előadó bíró

Dr.Mészáros

bíró